

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 565 din 21.07.2021

Dosarul nr. 1030/2020

Petiție nr.8260/30.12.2020

Petentă: Fundația Szekler Monitor

Reclamați: Partidul Alianța pentru Unirea Românilor

Obiect: afirmații discriminatorii cu privire la maghiari în spațiul public

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1. Fundația Szekler Monitor - cu sediul în mun. Gheorghieni, P-ța Libertății nr.22, jud. Harghita.

Numele și sediul reclamaților

2. Partidul Alianța pentru Unirea Românilor, cu sediul în București, Str. Traian nr.168, sector 2

3.

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 8260/30.12.2020, petenta solicită CNCD să constate că, în data de 13.01.2020, reclamatul a facilitat exprimarea pe FB de mesaje denigratoare la adresa comunității maghiare.

6. Prima faptă reclamată este o postare pe pagina partidului AUR în care se scrie despre o inițiativă cetățenească, susținută de peste 1 milion de cetățeni din toate țările UE. Autorii prezintă această inițiativă în mod total deformat, drept o acțiune antiromânească, nationalistă,

CONSILIUL NAȚIONAL
pentru **COMBATEREA**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1, București

Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85

E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

revizionistă a Ungariei, având ca scop dezmembrarea României. Postarea conține afirmații faptic neadevărate, manipulative și denigratoare, ținând trezirea de sentimente negative față de maghiari și de politicienii români despre care se susține că ar fi trădat țara.

„A.U.R. consideră că europarlamentarii români care au votat pentru adoptarea rezoluției cu privire la Minority SafePack au votat împotriva intereselor României și ale poporului român. Aceștia nu au nici măcar scuza incompetenței, din moment cu unii colegi ai lor s-au abținut de la vot sau au votat împotriva, conștienți fiind că, dacă se va ajunge la punerea în practică a prevederilor rezoluției, statul național unitar român va fi grav afectat prin promovarea autonomiei pe criterii etnice în județele Harghita și Covasna. Această inițiativă, pretins civică și europeană, este de fapt un instrument al politicii naționaliste și revizioniste promovată de guvernul Ungariei. Este încă o încercare de a promova principiul autonomiei pe criterii etnice la nivel european, cu implicații directe asupra României.

Amintim faptul că, în conformitate cu tratatele Uniunii Europene, drepturile minorităților naționale sunt un atribut al statelor și nu este de competența Comisiei Europene să legislaze în această privință.

„Faptul că reprezentanții UDMR din Parlamentul European au votat împotriva intereselor țării pe care ar trebui să o reprezinte, adică România, nu este o surpriză. Mai grav este faptul că un reprezentant al vechii stângi, precum Corina Crețu (PSD) a votat „pentru” alături de 6 reprezentanți ai noii stângi neo-marxiste și antinaționale în frunte cu Dacian Cioloș (USR PLUS)”, a declarat Claudiu Târziu, copreședinte AUR.

„Oameni care la nivel european acționează consecvent împotriva intereselor României, precum Kelemen Hunor și Dacian Cioloș, fac astăzi parte din coaliția care pretinde să guverneze această țară. Trădătorii se prezintă drept salvatori” a declarat George Simion, copreședinte AUR.,

7. A doua faptă reclamată este o postare pe Facebook (a se vedea pe pagina 3 din Anexe), în care a distribuit acel text preluat de pe pagina partidului, cu scopul ca acela să fie cunoscut de cât mai multe persoane (pagina sa fiind urmărită de peste 10.000 de persoane), și oferind posibilitatea ca aceștia să comenteze. Ceea ce s-a și întâmplat, în foarte scurt timp fiind făcute la postare 163 de comentarii.

8. Din comentariile cititorilor rezultă țară echivoc, că cele două postări și-au atins scopul, au creat sentimente negative puternice cititorilor români, atrăgând comentarii discriminatorii cum ar fi: ***"afară cu hoții ăștia", denigratoare și ostile ("ăștia sunt ca hienele", "unu mai urât ca altul", "gunoaiele"), respectiv amenințătoare ("ar fi timpul înlăturați cu orice preț chiar și cu vărsare de sânge", "la pușcărie cu toți hoții", "au ajuns ungurii să fie stăpâni în propria noastră țară", "Numai împușcați sunt buni aceștia").***

9. Ambii reclamați critică în primul rând politicienii români care, în opinia lor, trădează interesul național iar cei vizați sunt maghiarii, care, în opinia persoanelor reclamate, sunt la modul general contrare intereselor "românești". Aceștia au în mod vizibil convingerea - și asta transmit și către cititori - că există un conflict a priori între români și maghiari, ceea ce face imposibilă o conviețuire pașnică a celor două popoare. Acest conflict, în viziunea lor, se poate rezolva numai prin luptă.

10. În drept, petenta invocă dispozițiile art. 2 alin.4 și alin.5, art. 15 și art. 26 alin.1 din O.G

CONSILIUL NAȚIONAL
pentru **COMBATerea**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcăneanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

137/2000, art. 10 alin.2 din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 12 din legea nr.365/2002, art. 30, alin. 6 și 7 din Constituția României, jurisprudență CEDO.

11. Petenta solicită ca CNCD să constate că persoanele reclamate se fac vinovate de discriminare, hărțuire, tratament degradant, propaganda naționalist-șovină, și de instigare la ură rasială sau națională, comise pe bază de apartenență la o comunitate etnică și să dispună sancționarea lor pentru aceste fapte, obligându-le să îndepărteze de pe paginile lor de internet toate textele și comentariile care cad sub incidența OG 137/2000 și să publice în mass media Hotărârea ce se va pronunța în cauză.

12. Prin notele scrise depuse cu adresa nr. 2491/31.03.2021, petenta arată că persoana reclamată a depus la dosar două hotărâri judecătorești care nu au nici o legătură cu sesizarea nr. 8260/30.12.2020, de unde rezultă, că practic nu dorește să se apere, neavând argumente prin care ar combate sesizarea petentei.

13. Persoana reclamată nu-și îndeplinește obligațiile legale privind moderarea paginii lui Facebook nici după ce petenta a formulat sesizarea care face obiectul dosarului 1030/2020. Sentințele depuse sunt irelevante, iar în ceea ce privește dosarul aflat pe rolul Înaltei Curți cu nr. 399/ 64/2018, acel caz nu este închis definitiv, pentru că reclamanta din acel dosar s-a adresat CEDO, plângerea fiind înregistrată sub numărul .7850/21.

Sustinerile reclamațiilor

14. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.1795/08.03.2021, reclamatul depune la dosar Sentința civilă nr.51/19.04.2019.

IV. Cadrul legal aplicabil

15.- O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*

- **Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor**

- **Constituția României – art.20, art. 30, alin. 6 și 7**

- **Convenția Europeană a drepturilor omului – art.10 alin.2**

Jurisprudență – cazul Skalka v. Poland, no. 43425/98, § 34, 27 May 2003

- **cazul Delfi contra Estonia**

V. Motivele de fapt și de drept

16. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATerea**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

17. În hotărârea dată în cazul Thlimmenos împotriva Greciei din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

18. Colegiul director constată că Dreptul la liberă exprimare este consacrat în legislația internă și internațională astfel:

Constituția României,

Art. 30 - Libertatea de exprimare

(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

Articolul 10 din Convenția Europeană a drepturilor omului prevede că:

“1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.”

Libertatea de exprimare prevăzută de art. 10 al Convenției este una dintre aceste libertăți fundamentale, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogată chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului și a fericirii fiecăruia, așa cum au considerat judecătorii Curții în cauza Handyside c. Regatului Unit.

Libertatea de exprimare este atât un drept în sine, cât și un drept absolut necesar pentru realizarea altor drepturi garantate de Convenție, cum ar fi dreptul la liberă asociere, fiind totodată un drept individual, parte a libertății spirituale a fiecărui individ, dar și un drept colectiv, ce permite comunicarea cu ceilalți semeni (Frederic Sudre, Drept internațional și European al drepturilor omului).

Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi și comunica informații ori idei, fără a exista limite frontaliere ori impuse de autoritățile publice.

Exprimarea unei opinii presupune, în concret, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce

are o importanță deosebită sub aspect probator, deoarece, așa cum a decis Curtea în jurisprudența sa -cauza De Haes et Gijssels c. Belgiei - (mai ales raportat la libertatea presei), exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar duce inevitabil la o îngrădire nepermisă a libertății de opinie.

19. Art. 70 din Codul civil prevede: „Dreptul la liberă exprimare - (1) Orice persoană are dreptul la libera exprimare.”

Iar potrivit art. 75 alin. (2) C. civ.. „Exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune”.

Buna-credință în exercitarea drepturilor și libertăților constituționale se interpretează coroborat cu respectarea pactelor și a convențiilor internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența curților cu atribuții în verificarea respectării acestora, normă care este concordantă cu prevederile art. 20 din Constituție:

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.,,

Declarația Universală a Drepturilor Omului stipulează, în Articolul 19 „Dreptul la libertatea opiniilor și exprimării”:

„Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.,,

20. Exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, astfel încât este de dorit să fie evitate afirmațiile care offensează în mod gratuit fără a duce la un progres al relațiilor umane.

21. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile reclamatului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

-să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

-să urmărească un scop legitim,

-să fie necesară într-o societate democratică și

-să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

22. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

23. Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui persoane sau unui grup de persoane, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

24. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

25. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

26. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

27. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

28. În scopul de a determina dacă declarația obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: obiectivul urmărit de către părțile reclamate, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor, rolul în societate al persoanelor, autori ai afirmațiilor.

Obiectivul urmărit de reclamați

29. Obiectivul urmărit de reclamat este important: În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părții reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

30. Colegiul apreciază că, în speță, declarațiile părții reclamate nu reprezintă un comentariu în care există elemente de incitare la ură împotriva unei minorități.

Contextul în care a fost făcută afirmația

31. Comportamentul a fost manifestat în public (paginile FB fiind accesibile tuturor), dar nu postarea în sine ci comentariile au vizat atingerea demnității minorității maghiare ("gunoie", "gașcă de bandiți"), crearea unei atmosfere de intimidare, ostilă ("cred totuși că oamenii aceștia au mâinile cam lungi, oare n-ar trebui să-i ajusteze cineva? ... Ba da, pe lângă gât, ca să fie sigur :-)) ... Corect!", "Numai cu vărsare se sânge poate se mai eliberează această țară", "I-a și pus la zid? Ce le face? Li mitraliază, îi spânzură, îi trage în teapă sau îi ghilotinează???"),.

24. Partea reclamată este politician și jurnalist.

25. Astfel, Colegiul nu poate decât să constate faptul că nu există elemente pentru o ingerință a statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare.

Modul în care au fost făcute afirmațiile

26. Art. 15 al OG nr. 137/2000 stabilește: "Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia

27. Colegiul director apreciază că exprimările folosite în cuprinsul postării nu sunt de natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.

27. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se "hrănește" din libertatea de exprimare". Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un om politic ori jurnalist, opiniile formulate având un larg impact.

28. O ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. O ingerință a statului nu este justificată, deoarece nu există elemente de incitare expresă la ură pe criteriul etnic.

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATerea**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

Concluzii

29. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

30. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. (CEDO, Lingens c. Austriei.).

31. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K.).

Exprimarea unei opinii presupune, în concret, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce are o importanță deosebită sub aspect probator, deoarece, așa cum a decis Curtea în jurisprudența sa -cauza De Haes et Gijssels c. Belgiei - (mai ales raportat la libertatea presei), exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar duce inevitabil la o îngrădire nepermisă a libertății de opinie.

32. Conform hotărârii pronunțate de CEDO în cazul Delfi contra Estonia, din perspectiva definiției "furnizorului de servicii informative", astfel cum aceasta a fost interpretată de CJUE în cauzele C-291/13, C-236/08, C238/08 și luând în considerare dreptul intern eston (care preia în aceleași condiții ca legislația română prevederile Directivei 2000/31) Curtea a apreciat că există o bază în dreptul intern pentru a se justifica ingerința în dreptul petentei la liberă exprimare. (Cu atât mai mult există acest drept în cazul de față, de vreme ce legislația specială internă incidentă, respectiv art. 2 alin. 4 din OG 137/2000 prevede expres posibilitatea sancționării comportamentului pasiv al persoanelor reclamate.)

În ceea ce privește caracterul justificat al măsurii, CEDO a analizat următoarele aspecte: cadrul în care au fost făcute comentariile (sens în care a reținut că permisiunea acordată de societate terților pentru a posta comentarii pe site depășește cadrul unui comportament neutru), posibilitatea unei acțiuni împotriva autorilor comentariilor ca alternativă la acțiunea împotriva administratorului paginii de internet (situație în care se impune analiza măsurilor luate de proprietarul site-ului pentru identificarea persoanelor care comentează) și consecințele măsurii luate față de administratorul paginii de internet.

Toate acestea transpuse la prezenta cauză arată în felul următor:

- persoanele reclamate acordă permisiune altora să comenteze pe paginile lor pe internet;
- persoanele reclamate acceptă pe paginile lor comentarii practic anonime, ceea ce face foarte greu identificarea persoanelor care comentează, iar procedând așa de fapt invită persoanele care comentează la exprimări de genul celor citate mai sus, pentru că pot face acest lucru fără urmări pe plan personal;
- mai mult, în mod evident chiar acela este scopul postărilor reclamate, de a genera comentarii discriminative și de ură, altfel nu se poate explica faptul, că textele reclamate sunt formulate așa cum sunt, în mod tendențios și cu multe afirmații faptic neadevărate, respectiv că autorii textelor nu intervin în nici un fel împotriva comentariilor care încalcă legea.

33. În speță, neexistând în postarea reclamatului elemente de incitare expresă la ură pe criteriul etnic, Colegiul director va constata că nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, (fapta se încadrează în limitele libertății de exprimare).

34. În ceea ce privește comentariile care au vizat atingerea demnității minorității maghiare precum și crearea unei atmosfere de intimidare, ostilă față de aceasta, Colegiul director decide cu 7 (șapte) voturi pentru și 2 (două) împotriva trimiterea dosarului către organele de cercetare penală.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, (fapta se încadrează în limitele libertății de exprimare).
2. CNCD trimite dosarul către Parchet pentru efectuarea de cercetări cu privire la eventuala încălcare a legii prin comentariile cu caracter rasist sau xenofob.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:
 - a). Fundația Szekler Monitor - cu sediul în mun. Gheorghieni, P-ța Libertății nr.22, jud. Harghita.
 - b). Partidul Alianța pentru Unirea Românilor, cu sediul în București, Str. Traian nr.168, sector c).

CONSILIUL NATIONAL
pentru **COMBATerea**
DISCRIMINĂRII

Piața Valter Mărcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 21.07.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, HORIA GRAMA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MARIA MOȚA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 28.07.2021

Redactată și motivată: M.M. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

**CONSILIUL NAȚIONAL
pentru COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1, București
Telefon: 021-312.65.78/79 Fax: 021-312.65.85
E-mail: support@cncd.ro www.cncd.ro